

נוצח

את

זה

יחד.

באמונה, בחפיה ובאשייה.

משנים את צויות הראייה

כיצד אפשר לקבל באהבה את כל הכישלונות והמכאובים, ולטעון שהכול טוב?".

בשביע צה אנחנו מוכרחים לעשות צום-אאוט על חייו ולאהררררר את נקודת המבט. החיים הם כמו פאזל ענק בן 5000 חלקים, כשאנו אוחדים בידינו רק חלק אחד קטן מהתצורה הכללי. כל עוד מה שיש לנו צו רק חתיכה אחת, איננו רואים תמונה בעלת משמעות. אנו עוד עולמים לטעון שהפאזל לא שווה כלום ואנחנו את הכסף בחזרה. אבל כשחתיכה נמצאת לחתיכה וכל החלקים מתחברים צה לצה, פתאום מתגלה התמונה המלאה, המורכבת והיפה, שאפילו.

במקרים רבים בחייו, התשובה נמצאת בעתיד. למרות שההווה בעתיד נעים, הוא הכרחי כדי להוביל לתוצאה חיובית שאותה נלצה רק מעבר לאופק. אז נצב להבין את מניעיו הטובים של האלוקים, שצמדו מאחורי העכשיו הקודר. מקרים רבים, אמרנו, אבל למרבה הצער לא כולם. משום שישנן גם סיטואציות נוראיות בהן שום הסבר או טוויסט בעלילה לא יניחו את הדעת.

המשך

מקרים קשים במיוחד – כמו אלה שחווינו לאחרונה, לגביהם נצטרך להרחיב עוד יותר את נקודת המבט ולהאמין כי הטוב מאחורי האירועים אכן קיים, ובהוא הצמח למ נראה אותו. הוא יתגלה לעינינו רק בעולם הבא, עולם האמת הצרופה. אין ספק, זו עבודה עצמית לא קלה בכלל. אבל מי שמצליח לגבש תודעה כזו, כי כל דבר בעולמנו, אפילו ריחוק של עצה ברוח, נשאל על ידי ההשלחה הפרטית ואכן בודאי יש לו משמעות – זוכה לחייך רצופי רוגע, ביטחון ושלווה.

(מתוך הספר 14 כוסות תה)

„ההשלחה העליונה מצמנת תקופות מיוחדות אשר לפעמים משנים טבע האדם ומפתחים כישרונותיו להצמיחו על גובה מיוחד ... התקופה היותר חזקה בפעולתה על נפשו והתפתחות כישרונותיו היא התקופה העשירה בעינויים וייסורים בעד עבודת תעמולה בשקידה ובמחל בשביל דעה מן הדעות. . והם ימי האור בחיי האדם, רבי יוסף יצחק שניאורסון